

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. května 2021 v senátu složeném z Mgr. Víta Sochovského, předsedy senátu, a přísedících Vladimíra Křečana a Mgr. Jozefa Liptáka,

takto:

Obžalovaná

J. B.,

narozená [redacted] v Praze 2, na mateřské dovolené, trvale bytem [redacted],
[redacted], t. č. [redacted], [redacted],

je vinna, že

v přesně nezjištěných dnech, nejméně od listopadu 2019, na předchozí adrese svého bydliště v obci [redacted], okres Kladno a nejméně v období od 21. ledna 2020 do 15. dubna 2020, ve svém bydlišti, ve městě Slaný, okres Kladno, v ulici [redacted], v bytovém domě č. p. [redacted], opakovaně nepřiměřeně používala fyzické násilí vůči své nezletilé dceři R. B., nar. [redacted], které konala formou trestů s tím, že jde o výchovná opatření, za její nepříznivé chování, které spočívalo v aktivitě dítěte, pošťuchování sourozenců, odmítání stravy, kdy konkrétně své nezletilé dceři R. svazovala nohy a ruce vzad s pomocí oblečení a ponechala jí v pozici „klečení na kolenou“ po několik hodin, přičemž tento trest využívala i vůči nezletilé dceři J. nezletilou R. takto obžalovaná ponechávala i v době jejího spánku, dále nezletilou R. trestala za to, že se ve spánku počůrala, kdy tuto opět dala za trest ke zdi do pozice „klečení na kolenou“, dále před ní postavila matraci, kterou nezletilá počůrala do této jí přitlačovala hlavu s tím, že se to takto dělá u psů, tedy to musí dělat i s nezletilou a u přitlačování jí pohlavkovala údery do hlavy, dále nejméně v jednom případě, dne 1. dubna 2020, od přesně nezjištěné hodiny do 22.35 hodin, ponechala své nezletilé děti J. B., nar. [redacted], R. B., nar. [redacted] a R. B., nar. [redacted], bez dozoru, neboť jí došly cigarety, a proto odešla

ven na ulici sebrat nějakého „vajgla“, přičemž před opuštěním jmenovaných dětí svázala nezletilou R■■■■, a to tím způsobem, že jí okolo hrudníčku ovázala punčochové kalhoty a celé tělo jí pevně ovázala prostěradlem a přikryla ji peřinou, přičemž ji takto nalezla až sociální pracovnice Romodrom Slaný, a vše vyústilo až v odebrání dětí obžalované, kdy tyto byly dne 15. 4. 2021 umístěny do Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc Klokánek Praha 8,

tedy

jednak týrala osobu, která je v její péči, a takový čin spáchala trýznivým způsobem a takový čin páchala po delší dobu, a

jednak úmyslně ohrozila citový vývoj dítěte tím, že závažným způsobem porušila svou povinnost o ně pečovat a čin páchala po delší dobu,

čímž spáchala

jednak zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), d) trestního zákoníku, a

jednak přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno d), odstavec 3 písmeno b), trestního zákoníku.

za což se odsuzuje

dle § 198 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **36 (třiceti šesti) měsíců**.

Dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Dle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození nezletilí R■■■■ B■■■, R■■■■ B■■■■ a J■■■ B■■■■ se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaná při své výpovědi v rámci hlavního líčení popsala, jak žila se svými třemi dětmi nejprve u bratrance M■■■■ H■■■■, odkud se následně stěhovali do ■■■■■ ulice ve Slaném. Popřela, že by dceru R■■■■ svázala ve spánku, když jí sousedé našli. Ona byla tou dobou venku na „vajglech“, obešla dva domy a hned se vracela domů, ale to už tam byla policie. Dvojčata byla u sousedky F■■■■, kde si je obžalovaná vyzvedla. Ohledně svázání, šlo o zábal, protože R■■■■ byla nemocná, a po zábalu jsou nemocné děti spokojené. Není ani pravda, že by dcera byla nějak přehnaně utažená v zábalu. Když byla pryč, o děti se jí staral jedenáctiletý soused, ale šlo o krátkou chvíli a on byl šikovný. Stejně tak B■■■■ H■■■ a jeho partnerka na ní udělali léčku a udali jí, bylo to kvůli tmě, že jí sousedé dlužili peníze, o čemž ví sociální pracovnice paní A■■■■. V ■■■■■ svázala dceru R■■■■ jen jednou a jen asi na 10 či 15 minut. Pokud jde o týrání, má tři děti. R■■■■ a R■■■■ jsou dvojčata, přičemž chlapec je postižený. R■■■■ dělala obžalované naschvály, zlobila, odmítala teplé jídlo, nechodila na nočník a i jedla své výkaly. Proto jí dělala na rukávech uzly, aby dcera nejedla, co nemá. Dcera R■■■■ ubližovala také bratrovi a strkala si do tělních otvorů předměty, proto musela mít zavázané ruce. Není pravda, že by své děti zanedbávala, pokud jde o jídlo, vždy měly co jíst, zanedbané nebyly ani, pokud jde o hygienu. Klečet R■■■■ nechávala, bylo to kvůli zlobení, zbylé dvě děti klečet nemusely. Nechávala ji takto 10 – 15 minut. Ohledně trestání v souvislosti s počůranou matrací, jen dceři vysvětlovala, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

nemůže chodit na záchod, kdekoliv se jí zachce. Své děti miluje, nikdy je nebila. S dětmi jí měla pomáhat ve Slaném K F, ale to se nedělo, více jí pomáhala paní A. Jejich otec zemřel, byl to děda obžalované. Nyní je obžalovaná u své matky, od té doby také přestala s marihuanou. V současné době má čtvrté dítě, 28. 10. 2020 se jí narodila dcera, stará se i o dceru J, dvojčata jsou v Domově. Nově narozen dcera N prospívá dobře, doktorka je s ní spokojená. Od doby, co o ně přišla, dvojčata nenavštívila, ale na vině je i koronavirus. Obžalovaná dále popsala, jak probíhal její běžný den s dětmi, jak dětem vařila, s čím a kdy si hrály, na co se dívaly v televizi, kdy spaly. S něčím jí pomáhala i šestiletá J. S dětmi chodila pravidelně k lékaři do Velvar, kam dojížděla autobusem nebo s paní A.

3. Svědkyně K F uvedla, že je zaměstnaná v Romodromu ve Slaném a právě v jejich vzdělávacím centru se setkala s obžalovanou, která tam dávala dceru J. Daly se do řeči a svědkyni se obžalovaná svěřila, že shání bydlení, protože z jí vyhazují. Jelikož se tou dobou uvolnil sousední byt, dala svědkyně doporučení majiteli a obžalovaná s dětmi se nastěhovala. Svědkyně má v Romodromu na starosti naučit ženy, jak vést domácnost, jak se starat o děti. Takto se s obžalovanou sblížily, kdy obžalovaná se zprvu asi měsíc o děti starala dobře, snažila se. Dětem vařila, nakoupeno měla. Pomoc Romodromu byla bezplatná. Svědkyni by ani nenapadlo, že děti týrá, byť se jí obžalovaná svěřila, že sama byla matkou týrána. Když ale našla malou R v bytě obžalované svázanou, aniž by u toho obžalovaná byla, neváhala a volala policii. Svázání popsala svědkyně jako pevné, nešlo to ani rozvázat. Způsobem zabalení připomínalo svázání zábal, ale bylo to utažené, až byla R celá rudá a zpocená. Podezření dříve neměla, nikdy sice neviděla, že by si děti hrály a byly pořád v posteli, ale obžalovaná k tomu vždy měla nějaké vysvětlení. Ohledně hraček, že s nimi dělají děti nepořádek a postel vysvětlovala častým spánkem. Kolegyně z dětské skupiny s všimly, že děti obžalované nemají nejlepší hygienu, a že z obžalované byla cítit tráva, k jejímu užití se obžalovaná svědkyni přiznala. Svědkyně byla jednou u toho, když R za trest klečela, obžalovaná to vysvětlovala tím, že dcera nechtěla jíst. Ohledně incidentu se svázáním, do bytu vstoupila svědkyně se svojí dcerou. U dětí nebyl žádný dospělý, jen chlapec jménem S, kterému je 11 či 12 let. R našly s dcerou svázanou v posteli, byla zpocená, dehydrovaná a přikrytá peřinou, včetně hlavičky. Jakmile jí z toho dostaly, volaly policii. Svědkyně byla z celé věci v šoku. Obžalovaná se domů vrátila až v době, kdy tam již byla policie, bylo to tak půl až tři čtvrtě hodiny, co byla pryč.
4. Svědkyně H G vypověděla, že bydlela vedle obžalované a jejich dětí ve Slaném. Šlo o sousední byty, přičemž stěny byly sádkartonové a šlo přes ně dobře slyšet. Příliš se s obžalovanou nebavila, chodila do práce a tak se jen zdravily. Jenou zaslechla z vedlejšího bytu jako by někdo zakřičel, a když zaklepala u obžalované, otevřela jí dcera obžalované J a její kamarád S. V bytě nebyla žádná dospělá osoba. Právě tehdy našla svědkyně se svou matkou v bytě svázanou R. Byla svázaná a přikrytá i přes hlavu dekou. Ruce i nohy měla podél těla, hlavu zavázanou neměla. Nohy byly svázané punčochami. R nic neříkala a jen se usmívala. Byla ale zpocená a musely jí dát napít. Ihned jí z bytu vzaly a volaly policii. Policisté, kteří dorazili za pár minut, tam byli dříve, než se vrátila obžalovaná. Poté se s obžalovanou bavili a ještě ten den jí děti vrátili, ale po čase jí byly odebrány úplně. K tomu ale svědkyně nic bližšího neví, byla jen u incidentu, kdy našly R svázanou. Nikdy si svědkyně na dětech nevšimla žádných zranění, ale po chodbě běhala jen nejstarší J, R a R byli doma a svědkyně je prakticky nevidala. S obžalovanou se stihly navštívit asi jen dvakrát.
5. Svědek M H při hlavním líčení uvedl, že obžalovaná s dětmi žila u něj, u jeho přítelkyně a jejich dětí. Těžko se mu o tom mluví. Strávila u nich asi čtyři či pět měsíců. Soužití skončilo proto, že obžalovaná týrala své děti, svazovala je a vše jim zakazovala. Na nájem jim přispívala, dluhy neměla ani oni vůči ní. Jiné fyzické násilí než svazování svědek ze strany obžalované nezaznamenal. Pokud jde o svazování, takto se obžalovaná chovala jen k mladší z holčiček.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

Svědka to zjistil po nějakém čase, kdy u nich obžalovaná bydlela, kdy náhodně okolo desáté večer narazil na svázanou R. v pokoji. Obžalované za to vynadal, ale zda mu to nějak vysvětlovala, to už si nevybavil. Jinak se k dětem snažila chovat hezky, vařila jim. Alkohol nepila, ale kouřila marihuanu, o které svědek nevěděl, že se řadí mezi drogy. Svědek nebyl přítomen ani jiným trestům obžalované vůči dětem. Dávala děti klečet, ale to občas musely i jejich děti. Od nich se obžalovaná s dětmi odstěhovala do , kde jí navštívili asi třikrát.

6. Svědkyně A. Č. uvedla, že je matkou obžalované a v současné době žije spolu. Obžalovaná je u ní se dvěma dcerami, J. a N. Dvojčata jsou v Domově , zatím je tam nenavštívily. Když tam chtěly zajet, byl zákaz návštěv. Jsou v kontaktu aspoň telefonicky. Dcera je u ní asi dva roky, dříve, když žila v Lounech, u M. H. a ve , tak se nenavštěvovaly, jen si občas volaly. Ještě když žila v Lounech, umřel obžalované přítel a svědkyně se jí snažila přesvědčit, aby šla bydlet k ní, protože věděla, že obžalovaná se sama o děti postarat nedokáže. Dcera si ale myslela, že dokáže žít sama, chtěla to dokázat stejně jako její setry a takto to nakonec celé dopadlo. I jiní lidé ze Slaného svědkyni říkali, že jsou její vnoučata ve špatném prostředí. O tom, co měla dětem obžalovaná provádět, svědkyně nic neví, resp. má vše jen z doslechu. Obžalovaná jí popisovala, jak děti trestala, že buď klečely, anebo hlavně R. zavazovala oblečení, aby neublížovala bratrovi, který je postižený. Svědkyně obžalované říkala, že se to nedělá, že jsou děti malé. Když je nyní obžalovaná u svědkyně, už se o děti stará dobře. Ví o dceři, že dříve užívala marihuanu, ale teď už to svědkyně hlídá. O tom, že otcem dvojčat je dědeček obžalované (otec svědkyně), ví, byl to i jeden z důvodů, proč se s dcerou odcizily. Teď když je otec svědkyně po smrti, už jsou zase v kontaktu.
7. Svědkyně V. A. vypověděla, že v listopadu 2019 nastoupila do Romodromu na pozici sociálního pracovníka v sociálně aktivizační službě, a krátce na to, v prosinci, jí byla přidělena do péče obžalovaná, kterou již znala ze svého dřívějšího působení na OSPOD v Kladně. První požadavek obžalované v rámci sociálně aktivizační služby bylo sehnat bydlení, jelikož tehdejší bydlení v bylo nevyhovující a byly tam i nějaké spory s těmi lidmi, u kterých obžalovaná bydlela, kdy tyto se týkaly peněz, a svědkyně nabyla dojmu, že tito lidé se snažili parazitovat na financích, které obžalovaná získala díky zvýšení příspěvku na péči na děti. Na přelomu roku se již situace stala akutní, a právě tou dobou se objevil volný byt v ulici, kam se obžalovaná i se třemi dětmi přestěhovala. Obžalovaná tou dobou neměla žádné finanční prostředky na kauci, což bylo vyřešeno žádostí o příslušné dávky. Svědkyně obžalované pomáhala se stěhováním z a vybavila si, že tam došlo k vyhrocené situaci, kdy na ně křičel nějaký M., nadával a chtěl jí ukazovat nějaké fotky, kdy později se svědkyně dozvěděla, že podobná scéna se odehrála i v centrále Romodromu, kam se tentýž člověk dostavil. Další oblasti, se kterými svědkyně obžalované pomáhala, se týkala zajištění financí, vyřešení lékařské péče pro děti. Objížděly spolu úřady, poradny, lékaře, pedagogická centra apod. Starost o děti obžalované nespádala do sféry působnosti svědkyně. Spolupráci s obžalovanou nicméně hodnotila ze svého pohledu kladně, na čem se domluvily, to platilo. Ohledně dětí si vybavila svědkyně, že přišel podnět ze školky, že jsou cítit močí, načež bylo s vedením Romodromu sjednáno, že bude za obžalovanou docházet paní F. za účelem rozvoje rodičovských dovedností a péče o domácnost. Svědkyně sama žádné poznatky o týrání dětí obžalovanou neměla, naopak když s nimi děti cestovaly, k matce se tulily a nevšimla si ani náznaků strachu či obav. K výchově dětí obžalovanou měla svědkyně své výhrady, avšak v rámci kapacity obžalované hodnotila péči jako v pořádku. K tomu svědkyně dodala, že však šlo o pohled zvenčí, do domácnosti obžalované se dostala jen třikrát či čtyřikrát, a to ještě v době stěhování. Obžalovaná se svědkyni dvakrát nebo třikrát svezila, že dala děti klečet na tři, čtyři minuty. Poslední kontakt s obžalovanou měla svědkyně na začátku „covidu“, kdy se řešilo, že si od ní měla paní F. půjčit nějaké peníze, což svědkyně nepovažovala za vhodné. Paní

F[] se svědkyni k půjčení peněz sama přiznala. Když došlo k odebrání dětí obžalované, už v té době svědkyně v Romodromu nebyla, dozvěděla se o tom z doslechu od jiných lidí.

8. Po předchozím souhlasu státního zástupce a obžalované byly v souladu s § 211 odst. 1 tr. řádu čten při hlavním líčení protokoly o výslechu svědkyně K[] a svědka H[].
9. Svědkyně E[] K[] vypověděla, že obžalovanou znala už dříve, než se přestěhovala zpět do Slaného do [] ulice. Po nastěhování za obžalovanou chodilo dost lidí, hlavně S[] M[] a její syn S[], dále K[] F[] a další. Sama svědkyně se u obžalované také čas od času zastavila. Při návštěvách velmi často obžalovaná křičela na dceru R[], až se jí dcera bála. Svědkyně byla i u toho, když obžalovaná s dcerou hodila o postel. Pak se od sousedky F[] doslechla, že má obžalovaná dětem zavazovat ruce a nohy. Při pozdějších návštěvách už byla R[] vždy za plachtou na posteli a obžalovaná jim říkala, že dcera spí, což jim bylo podezřelé, že by pořád a tak často spala. Chodila na návštěvy v různých denních dobách. Postel ale nebyla z obytné místnosti vidět, byla za plachtou. To už se po domě mluvilo o tom, že obžalovaná děti bije. Sama svědkyně viděla jen facku otevřenou dlaní, když R[] nejedla, za což obžalované také okamžitě vynadala. Při jedné z návštěv svědkyně našla R[] svázanou, kdy měla ruce i nohy svázané nějakým oblečením. Ruce vzadu za tělem, nohy rovně a byla přikrytá dekou. Malá R[] byl při tom úplně potichu, ale chtěla napít. To svědkyně a její syn B[] H[] natočili, přičemž natočili i dřívější incident, jak obžalovaná malé R[] cpala hlavu do matrace, kterou před tím dcera počůrala. S nahrávkami šli po té události se svázáním na policii. Že by se takto špatně chovala obžalovaná i ke zbylým dvěma dětem, u toho svědkyně nebyla, k nim se chovala hezky. Ví také o tom, že se stávalo, že obžalovaná nechávala doma děti samotné, hlídala je nejstarší dcera J[]. Že by pila alkohol, toho si u obžalované svědkyně nevšimla, ale hulila trávu, tím se ani netajila.
10. B[] H[] uvedl, že obžalovanou znal už dříve, protože se o ní říkalo, že měla poměr s dědou, ale blíže ji poznal, až když se přistěhovala do [] ulice ve Slaném, kde v té době bydlel se svou matkou, E[] K[]. Obžalovaná se přistěhovala se třemi dětmi, a to do bytu úplně nahoře. Postupně se začalo proslýchat, že obžalovaná své děti týrá, a tak si jí začali více všimnat a chodit k ní na návštěvy. O špatném chování obžalované mluvila hlavně K[] F[]. Při návštěvách se prakticky nestalo, že by viděli všechny 3 děti. R[] byla vždy v posteli, kterou kryla plachta či prostěradlo a nebylo na ní vidět. Nebylo jí ani slyšet, ale dle svědka v té době ještě neuměla mluvit. Zdálo se jim to divné, a tak chodili na návštěvy častěji, i dvakrát či třikrát denně, ale stejně R[] vždy údajně spala. Současně je ale obžalovaná hlídala, aby se za plachtu nepodívali. Jednou ale našli R[] za plachtou svázanou, měla zavázané jen ruce, ležela na boku v posteli, přikrytá nebyla. Po nějakém čase se ale stalo, že obžalovaná asi zapomněla doma zamknout a oni se sousedy našli R[] svázanou jako mumii. Svázanou tedy viděl svědek R[] vícekrát, asi dvakrát, jednou to bylo také, když policii volala K[] F[], kdy byla R[] omotaná i s rukama. Svědek byl také u toho, když obžalovaná strkala hlavu do matrace, do které se holčička před tím strachy pomohla. R[] u toho musela klečet. V bytě neměla obžalovaná dle svědka příliš uklizeno, spíše naopak. Dětem vařila, ale ne příliš často. Alkohol nepila, ale hulila trávu. Nebyl nikdy u toho, že by děti obžalované byly doma samy. Incidenty, které svědek popsal, si zaznamenával na mobilní telefon, protože po incidentu hlášeném paní F[] to policie neřešila a vše se dělo dál.
11. Při hlavním líčení byly dále v souladu s § 102 odst. 2 tr. řádu čteny výpovědi nezletilých svědků, J[] B[] a S[] K[].
12. Nezletilá J[] B[], narozená [] byla vyslechnuta dne 27. 5. 2020. Šestiletá svědkyně uvedla, že sousedky si vymýšlejí, když řekly, že její matka (obžalovaná) zavazovala děti páskou.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

Není pravda, že by je matka týrala, pokud by to tak bylo, měla by ona nebo sourozenci stopy po násilí. Popsala dále, kde s matkou a sourozenci postupně bydlela a jak to u nich doma chodilo. Uvedla, že se stávalo, že sestra R■■■■ skákala po bratrovi, případně ho bila, za což jí obžalovaná okřikla, ale nikdy je nebila, byť připustila, že na zadek ona i sourozenci dostávali. Uvedla také, že někdy doma klečeli v rohu, což demonstrovala také přímou ukázkou, jak takové klečení probíhalo. Klečet chodíval i bratr R■■■■, ale ten jen na chvíli, kvůli noze. Nezletilá také popsala, jak doma, jako nejstarší z dětí pomáhala a zmínila i situace, kdy zůstala se sestrou a bratrem doma sama, protože obžalovaná šla nakoupit a ona se o sourozence po tu dobu starala. Bylo to tak asi desetkrát a vždy přes den. Popsala také, jak a s čím si doma hráli, kdo ze sousedů je navštěvoval. Zmínila také, že měli doma ve Slaném štenice. Ke svazování nezletilá, krom toho, že jej také v rámci výsledku názorně předvedla, sdělila, že to bylo proto, aby děti v klidu spaly, ale po dobu, co byly svázané, tak jim obžalovaná dávala najíst i napít. Zavazování mělo být i z důvodu, aby se sourozenci neodkrývali a nebyla jim zima. Jednou, když byla sestra svázaná, přišla k nim bez zaklepání sousedka a zavolala policii.

13. Nezletilý S■■■■ K■■■■, narozený ■■■■, byl protokolárně vyslechnut dne 6. 8. 2020, přičemž uvedl, že obžalovaná s dětmi byly jeho sousedé, obžalované říkal této. Navštěvoval je v té době skoro každý den, protože bydleli blízko. Když k nim chodil na návštěvu, byla obžalovaná doma, k dětem se chovala dle svědka dobře i špatně. Když R■■■■ nebo ■■■■ zlobily, posílala je obžalovaná klečet do kouta, R■■■■ klečet nechodil. Na návštěvách nejčastěji koukali na pohádky na youtube. Nezletilý dále popsal, jak byl jednou na návštěvě u obžalované, přičemž ona dala děti spát, u čehož ještě nebyl, ale pak si vlezl k nejstarší dceři obžalované do postele a koukali společně na pohádky, zatímco obžalovaná se šla projít ven a řekla jim, ať nikomu neotvírají. Pak ale R■■■■ hodně plakala a někdo pořád klepal na dveře a tak šel nezletilý přeci jen otevřít. Za dveřmi byla teta H■■■■, která tam v té době také bydlela a ta vstoupila do pokoje a pak odkryla R■■■■, která byla zabalená a zavázaná do nějakých dek. Dle nezletilého měla zavázané i ruce a nemohla se příliš pohybovat. Bylo to poprvé, co něco podobného viděl. Pak přišla H■■■■ máma a odnesly R■■■■ pryč a zavolaly policii. Po příjezdu policie až dorazila obžalovaná. Když policie odešla, dostal vynadáno, že otevíral dveře.
14. Po předchozím souhlasu státního zástupce a obžalované byl v souladu s § 211 odst. 6 tr. řádu čten při hlavním líčení úřední záznam o výsledku svědkyně S■■■■ M■■■■. Ta uvedla, že obžalovaná byla ve Slaném asi 3 nebo 4 měsíce její sousedkou. Obžalovaná to měla s třemi dětmi složité, a tak jí svědkyně pomáhala a seznámily se. Chodila i k obžalované na návštěvy, stejně tak obžalovanou hodně navštěvoval i syn svědkyně - S■■■■. Zpočátku měla obžalovaná v bytě čisto a uklizeno, děti měly vždy co jíst, kupovala jim i jogurty a sušenky. Měly také dost hraček a oblečení. Když děti spaly, nebylo na ně z pokoje vidět, protože postele byly za takovým závěsem, který je od pokoje odděloval. Občas se svědkyně o děti svědkyně starala i u sebe doma a zdály se jí spokojené, ale u ní se děti chovaly jinak, než doma. U obžalované to bylo nejčastěji tak, že děti spaly a nebylo na ně vidět. Pokud jde o špatné zacházení s dětmi, byla svědkyně u toho, když dávala obžalovaná dceru R■■■■ klečet, protože nechtěla jíst. Za to obžalované vynadala svědkyně i její přítel. Starší dceru obžalovaná milovala, ale R■■■■ se zdála svědkyni odstrčená. O tom, že se o děti nestará dobře se, ale mluvilo v celé ■■■■, sama svědkyně viděla jen, že děti nebyly přebalené. Také se mluvilo o tom, že otcem dětí je děda obžalované, který už zemřel. Vztah mezi svědkyní a obžalovanou ochladl po vzájemné hádce, která přišla dřív, než k obžalované do bytu přijel OSPOD a policie.
15. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie zpracovaného Mgr. Hanou Fechtnerovou k osobě nezletilé J■■■■ B■■■■, narozené ■■■■ bylo zjištěno, že její intelektové schopnosti se nacházejí v pásmu průměru, dívka je s menším sociálním odstupem, emotivně labilní. Ke své matce (obžalované) má nezletilá nekriticky pozitivní a idealizovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

vztah, z trestů obviňuje sebe a své sourozence. K nim má vztah pečující a rovněž pozitivní. Vzhledem k věku je její schopnost vnímat a reprodukovat prožitky zachována. Může však docházet k pozitivnímu zkreslení výpovědi v touze ochraňovat obžalovanou a vrátit se do domácího prostředí (v době vyšetření byla umístěna v pečovatelském domě). Znalkyně u nezletilé nezaznamenala známky lhavosti či konfabulace. U nezletilé J. jsou dle znalkyně patrné známky CAN – zanedbávaného a týraného dítěte a také známky traumatu. Její postoj k fyzickým trestům a chování obžalované je dle znalkyně emočně neadekvátní, kdy obviňuje sebe a své sourozence, matku chrání a má také výrazně negativní postoj ke třetím osobám, které děti chránily.

16. Znalecký posudek byl toutéž znalkyní zpracován také k osobě nezletilé R. B., narozené . Její intelektové schopnosti a psychomotorický vývoj byl vyhodnocen na pásmu až středně těžké mentální retardace, přičemž u dívky je patrné výrazné zanedbávání. Projevuje se u ní emoční labilita, osobnostní vývoj je vzhledem k věku neukončený. Předpokládat lze disharmonický vývoj osobnosti s ohledem na prostředí, ve kterém vyrůstala, nicméně v rámci pobytu v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc (ZDVOP) se stav nezletilé R. významně zlepšil. Vztah k obžalované nebylo možno z vyšetření vyhodnotit, je klidná a bez výrazného emočního zaujetí, ukazuje, jak byla bita. Reprodukovat prožité události verbálně není schopna. Dle znalkyně jsou u nezletilé přítomny příznaky CAN – zanedbávaného a týraného dítěte. Po příchodu do ZDVOP se projevovala znaky prožitého traumatu a stále jsou u ní i přes pokroky patrné nepřiměřené emoční reakce na prožité situace.
17. Provedeny dále byly videozáznamy (strany nežádaly jeho přehrání) a fotografie pořízené svědkem B. H., které zachycují obžalovanou, která nezletilé R. B., která klečí na zemi se svázanými rukama, tlačí hlavu do modré pomočené matrace opřené před vzlykající nezletilou o zeď. Při tom na ni obžalovaná křičí a vše se děje v přítomnosti několika dalších osob. Tato scéna je zachycena také na dvou přiložených fotografiích, kde je bližší detail nezletilé, přičemž na třetí fotografii je vyfocena nezletilá ležící v poloze na boku, opět se svázanými rukama za zády v koutě místnosti. S ohledem na rozdílné oblečení nezletilé je zřejmé, že fotografie nebyly pořízeny při jedné události.
18. Z protokolu o vydání věci ze dne 15. 4. 2020 bylo zjištěno, že svědkyně K. F. vydala pro důkazní účely jedno bílé prostěradlo, jedno punčocháče a jedno tričko, kdy oba kusy dětského oblečení mají ještě stále uzly svázané rukávy, resp. nohavice a na triku je jeden rukáv ušitý.
19. Z další fotografie vydané dne 9. 9. 2020 M. H. bylo zjištěno, že tato opět zachycuje nezletilou R. B. v poloze na boku se svázanými a oblečením omotanými končetinami, kdy nezletilá leží na podlaze. Fotografie byla pořízena dne 27. 11. 2019 ve 20.44 hodin.
20. Z protokolů o prohlídce těla byl zjištěn stav nezletilé J. a R. a nezletilého R. dne 15. 4. 2020, kdy byly prohlídky provedeny. Kromě fotografií, které zachycují stav obou holčiček, je tento u všech tří dětí popsán také písemně, přičemž bylo zjištěno, že všechny tři děti byly viditelně zanedbané, zavšivené a u nezletilé R. byly zjištěny také podlitiny a odřenyiny na jejím těle. Soud měl k dispozici rovněž lékařské zprávy Nemocnice Slaný z 15. 4. 2020, které zjištěními odpovídají protokolům o prohlídce těla.
21. Dalším důkazem, který se vztahuje ke zdravotnímu stavu dětí obžalované, či přesněji řečeno jim zajišťované lékařské péči, je zpráva MUDr. Šepsové, která nezletilé převzala do péče dne 3. 10. 2019, přičemž uvádí, že děti byly při prohlídkách, ke kterým je doprovázela obžalovaná, vždy čisté a upravené. Lékařka nikdy nezaznamenala stopy vši a stejně tak si nepovšimla žádných známek týrání. Obžalovaná se s dětmi dostavovala včas a pravidelně, o děti jevila zájem a tyto k ní projevovaly dle lékařky lásku a náklonost.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

22. Z audionahrávky telefonické hovoru na linku 158 bylo dále zjištěno, že dne 1. 4. 2020 oznámila svědkyně K. F. operačnímu středisku, že její sousedka není doma a na adrese ve Slaném nalezly v bytě svázané dítě. Uvádí, že děti nejsou zraněné, ale opakovaně naléhavě žádá, aby někdo přijel na místo, jelikož má strach i z případného návratu obžalované domů. Sděluje, že svázaná holčička je dehydrovaná a dále popisuje situaci, jak nezletilou R. našly spolu se svou dcerou. Sděluje na linku také to, jak byla R. svázaná a že byla i celá přikrytá. Telefonát trvá přes 12 minut.
23. Z listinných důkazů soud dále provedl záznamy ze sociálních šetření, které byly v domácnosti obžalované provedeny v termínech 2. 4. 2020 a 6. 4. 2020 pracovníci odboru sociálních věcí Městského úřadu Slaný. Zjištění z prvního šetření, které proběhlo v reakci na incident, kdy sousedé našli nezletilou doma svázanou a bez přítomnosti obžalované. Zatímco při prvním šetření byly podmínky shledány jako dostatečné, o 4 dny později se již situace radikálně zhoršila a kromě prostředí je ze zprávy patrné, že v dobrém stavu nebyla ani obžalovaná, která sama byla v zanedbaném stavu, nevnímala potřeby dětí (špinavé, žíznivé, pokálené a pomočené) a bylo zaznamenáno, že se k dětem chová necitelně.
24. Z usnesení Okresního soudu v Kladně, čj. 8Nc 2902/2020 – 37 ze dne 16. 4. 2020 bylo zjištěno, že bylo soudem nařízeno předběžné opatření, kterým byli nezletilí R. a R. umístěni do péče Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc – Klokánek Praha 8. Ze zpráv tohoto zařízení bylo zjištěno, jak děti, včetně nezletilé J., v tomto zařízení prospívaly a dosahovaly výrazných pokroků oproti stavu, kdy byly do zařízení umístěny. Nejvýrazněji se toto projevovalo u nezletilé R., která během 40 dnů učinila vývojový pokrok odpovídající zhruba 10 – 12 měsícům. Z předběžné propouštěcí zprávy Fakultní nemocnic Motol ze dne 4. 9. 2020 bylo taktéž zjištěno, že z neurologického hlediska nezletilá nejvíce zásadní neurovývojové opoždění a doporučují přehodnocení plánovaného zařazení do speciální mateřské školy. Ze zprávy Klokánku ze dne 5. 2. 2021 a rozsudku zdejšího soudu, čj. 42P 341/2014 – 150 ze dne 2. 12. 2020 bylo zjištěno, že s účinností od právní moci tohoto rozhodnutí se nezletilá J. svěřuje zpět do péče matky a ruší se ústavní výchova.
25. Ze zprávy Domova Pod Lípou ze dne 16. 2. 2021 se podává, že toto zařízení převzalo nezletilé R. a R. do péče dne 7. 9. 2020. Obě děti v zařízení prospívají, R., který je mentálně postižený se dokáže sám pohybovat, R. se díky podnětům vyvíjí jako zdravé dítě, pouze z psychologického hlediska v pásmu podprůměru. Ze zprávy bylo zjištěno, že na děti se zprvu opakovaně informovala telefonicky jejich babičky, která údajně volala jménem obžalované. Od přelomu roku se již o děti nikdo nezajímal ani telefonicky, osobní návštěva neproběhla.
26. Další ze zpráv zpracovaných k obžalované a jejím dětem byla sepsána organizací Romodrom, s níž navázala obžalovaná spolupráci dne 12. 12. 2019. Individuální plán byl s obžalovanou sepsán dne 3. 2. 2020, přičemž klíčovou pracovníci pro obžalovanou byla svědkyně A. Nezletilá J. navštěvovala v rámci centra Romodrom zařízení určené pro předškolní děti. Zpočátku chodila čistá, upravená, avšak v lednu 2020 nastal zlom a nezletilá začala vykazovat známky zanedbání. Naposledy se dostavila dne 24. 2. 2020. S obžalovanou problém ve spolupráci nebyl, ale při problémech s nezletilou přestala i ona komunikovat. Jednou se stalo, že nezletilá přišla do zařízení zcela bez doprovodu dospělé osoby. Nezletilí R. a R. chodili do dětské skupiny, přičemž u R. byly zaznamenány občasné záchvaty pláče a vzteku, vůči bratrovi ani jiným dětem se nikdy neprojevovale agresivně. Také bylo pozorováno u R. chování, kdy při každém i mírném napomenutí si chodila sama od sebe kleknout do kouta, což obžalovaná vysvětlovala tím, že takto doma děti trestá. S jídlem neměli sourozenci žádný problém, jedli všechno, přesto byli poměrně hubení až vyhládlí.

27. Ze zprávy Zařízení sociální intervence bylo zjištěno, že dané zařízení nabídlo dne 12. 3. 2020 na informační schůzce obžalované možnost spolupráce a léčby závislostního chování a měla také nastoupit so skupinového motivačního programu, což se však v důsledku zhoršené epidemiologické situace nestalo. Na pozdější snahu a možnosti spolupráce, které byly obžalované nabízeny, již nijak nereagovala.
28. Ze zpráv Úřadu práce ČR bylo zjištěno, že obžalovaná byla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání od 27. 4. 2020 do 4. 11. 2020, přičemž na vlastní žádost byla z evidence vyřazena. Její evidence byla počínaje květnem 2020 přesunuta ze Slaného na pracoviště Kolín a v období od ledna do dubna 2020 pobírala příspěvek na péči ve výši celkem 24 500 Kč měsíčně.
29. Konečně z nájemní smlouvy uzavřené mezi obžalovanou a pronajímatelem V [REDAKCE] M [REDAKCE] dne 15. 1. 2020, bylo zjištěno, že obžalovaná si se svými třemi dětmi pronajala byt č. [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], Slaný, přičemž nájem byl sjednán na dobu určitou, a to od 15. 1. 2020 do 30. 4. 2020.
30. K osobě obžalované soud z opisu z evidence přestupků zjistil, že nemá v evidenci žádný záznam. Ani její trestní historie není nikterak bohatá, když z opisu Rejstříku trestů bylo zjištěno, že byla soudně trestána jedinkrát, a to zdejším soudem, konkrétně trestním příkazem, sp. zn. 4Tm 4/2014, pro spáchání provinění soulože mezi příbuznými dle § 188 tr. zákoníku, za což jí bylo uloženo opatření odnětí svobody ve výměře 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněn odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku. Dne 25. 4. 2015 se obžalovaná osvědčila.
31. K osobě obžalované byl také zpracován znalecký posudek, a to MUDr. Petrem Hromadou, znalcem z odvětví psychiatrie. Znalec u obžalované zjistil smíšenou poruchu osobnosti, kdy však nejde o závažné duševní onemocnění. Taktéž bylo zjištěno, že obžalovaná je uživatelkou návykových látek, a to konkrétně THC a alkoholu, avšak rysy závislosti nebyly popsány. Dle znalce se obžalovaná mohla přechodně a jednotlivě nacházet ve stádiu intoxikace, avšak toto nepovažuje znalec za podstatnou skutečnost, neboť výchovné postupy obžalované se nelišily ani v době převažující střízlivosti, kdy tyto postupy považuje za svoji subjektivní normu, a to přinejmenším v tom rozsahu, který si je ochotna připustit. Zjištěné diagnózy neovlivnily dle znalce schopnost obžalované své jednání ovládat ani rozpoznat jeho protiprávnost. Pobyt obžalované na svobodě vyhodnotil MUDr. Hromada jako zvýšeně rizikový ve vztahu ke konkrétní situaci, tedy k výchově dětí.
32. Na základě takto provedeného dokazování má soud za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení výše uvedených důkazů, které soud hodnotil jak jednotlivě, tak jako soubor ve vzájemné souvislosti v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k přesvědčení, že vina obžalované byla prokázána bez jakýchkoli pochybností.
33. Po provedeném dokazování má soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je popsán ve výrokové části rozsudku. Soud má za nesporné, že obžalovaná se na svých dětech, především pak na nezletilé R [REDAKCE] B [REDAKCE] dopouštěla opakovaně jednání, které se vymyká jakýmkoliv akceptovatelným výchovným metodám. Na základě několika svědeckých výpovědí, v podstatě částečného doznání samotné obžalované i na základě videí a fotografií bylo prokázáno, že obžalovaná již v době, kdy žila u svého bratrance v [REDAKCE], svazovala nezletilou R [REDAKCE] ve spánku způsobem, který ani ne čtyřleté dívce v podstatě znemožňoval jakýkoli větší pohyb. Toto jednání obžalované bylo zaznamenáno na fotografii a potvrzeno bylo také výpovědí svědka M [REDAKCE] H [REDAKCE], který fotografii pořídil. Z jeho výpovědi bylo také zjištěno, že již tehdy byla

obžalovaná upozorněna na to, že toto její počínání je zcela nepřijatelné, a to bez ohledu na sociální prostředí, v jakém žije. V tomto směru je třeba rovněž podotknout, že odlišný přístup ve vnímání zaujímal okolí obžalované k trestu klečení, kdy v rámci hlavního líčení bylo zjištěno, že tato metoda trestání dětí stále do jisté míry přetrvává jako jedna z výchovných forem trestu a ne všichni svědci měli klečení (kratšího trvání) dětí za nepřijatelné. V případě svazování nezletilé R. je tomu však jinak, což ostatně naznačuje již ta skutečnost, že několik na sobě nezávislých svědků si toto jednání obžalované zaznamenalo na telefon, ať již v podobě videa či fotografie, z čehož je patrné, že jim nepřišlo normální a běžné. V tomto směru lze zmínit také svědkyni A. vzpomenutou událost, kdy je při stěhování z. měl verbálně napadnout M. H., který chtěl svědkyni ukazovat nějakou fotografii, přičemž se nabízí, že šlo právě o onu fotografii zachycující svázanou R. B.

34. Nepřijatelné jednání obžalované vůči nezletilé R. neustalo ani po odchodu rodiny z. do Slaného, do. ulice. Z výpovědí slyšených svědků (F., K., H., G., K.) má soud za bez pochyby prokázané, že nejméně v dalších dvou případech svázala obžalovaná oblečení na nezletilé R. tak, že měla znehybněné v obou případech ruce, ve druhém případě měla ovázané i nohy a byla přikrytá dekou. Šlo o případy, které popsaly jednak svědkyně K. a svědek H., což byl incident s matrací, který mohl soud díky pořízenému videu zhlédnout v podobě, která nebyla zatížena žádným zkreslením, jako je tomu u lidské paměti. Videozáznam v tomto případě poskytuje zcela autentickou reprodukci dané události, přičemž je z něj zřejmé absolutně nevhodné a zavrženíhodné chování obžalované vůči její tehdy tříleté dceři, kdy jeho přesný popis je vtělen přímo do výrokové části rozhodnutí. Druhý incident byl ten, při němž nalezly svědkyně G. a F. nezletilou R. nehybně ležící a svázanou pod dekou v době, kdy se v domácnosti nenacházela žádná dospělá osoba, ale jen děti obžalované a čerstvě jedenáctiletý S. K. Také k této události měl soud kromě svědeckých výpovědí k dispozici další důkazy, a to opět jednu fotografii, dále fotografie oblečení, které měla nezletilá R. na sobě a v neposlední řadě záznam telefonátu na linku 158, při němž svědkyně F. celou věc okamžitě hlásila policii. Její jednání bylo v tomto směru zcela bezprostřední, přičemž opět dokládá také to, jak bylo počínání obžalované vnímáno jejím okolím. Ostatně sama obžalovaná při své výpovědi nepopřela, že by nezletilou R. svázala a všechny čtyři děti nechala bez dozoru, když šla sbírat cigaretové nedopalky. Ve světle těchto slov však v žádném případě v očích soudu nemohla obstát obhajoba obžalované založená na tom, že R. byla zabalená a svázaná z důvodu nemoci. Pokud by tomu tak bylo, nijak obžalovaná neobjasnila, jak je možné, že v této situaci nechala dceru bez svého dozoru a zároveň jí ještě přikryla dekami tak, že měla zakrytou i hlavu. Ani způsob svázání zachycený na fotografii a popsáný svědky jako extrémně pevný a těsný (i na fotografiích vydaného oblečení jsou patrné stopy nůžek, aby byly uzly překonány) neodpovídá zábalům, které se používají ke snížení horečky. Stejně tak výpověď S. K. který byl nejstarší osobou, která se v domácnosti obžalované nacházela po jejím odchodu, nezmiňovala nic o tom, že by snad měla být tříletá R. nemocná a docházelo k její léčbě, když se v místě nacházel. Naopak nezletilý svědek hovořil o tom, že pokud byl obžalovanou k něčemu instruován, pak jediné k tomu, aby nikomu neotvíral, a poté, co tak učinil, dostal ještě vynadáno právě od obžalované. Takovéto počínání obžalované v žádném případě nenasvědčuje péči rodiče starajícího se o nemocné dítě, ale naopak zapadá do jejího chování, které líčili svědci navštěvující její domácnost. Svědkyně K., M. a F. a svědek H. hovořili shodně o tom, že děti obžalované nebyly při návštěvách jejího bytu často vidět, což obžalovaná vysvětlovala tím, že spí, kdy postele však byly zakryté závěsem, za který nebylo z obytné místnosti vidět. Je evidentní, že obžalovaná tuto plachtu používala i z toho důvodu, že věděla, že dělá něco, co dělat nemá, a proto děti skrývala. U trestu klečení to takto nevnímala a děti posílala klečet i před návštěvami.

35. Pokud jde o negativní dopady a působení jednání obžalované na její děti, toto bylo prokázáno rovněž souborem hned několika nashromážděných důkazů. Především je nutno zdůraznit závěry znaleckých posudků zpracovaných na obě nezletilé dcery obžalované, které u obou dívek konstatovaly znaky CAN – týraného a zanedbávaného dítěte. Také zprávy školky a lékařské zprávy před umístěním dětí obžalované do Klokánku zmiňují shodně to, že byly děti ve špatném zdravotním stavu, resp. byly zanedbané i po stránce hygieny a byly zavšivené. Ostatně i předběžné opatření zdejšího soudu o umístění dětí právě do Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, významně podporuje skutkový závěr o neuspokojivé situaci, ve které se děti obžalované pod její péčí nacházely. Obdobné poznatky pak zmiňuje také záznam ze sociálního šetření ze dne 6. 4. 2020, kdy při namátkové kontrole byly děti hladové, žíznivé, nepřebalené a obžalovaná nebyla s to jejich potřeby uspokojit ani v přítomnosti sociálních pracovníků. To, že obžalovaná sama na děti nestačí, ostatně naznačila i její matka, která rovněž vypovídala ve věci jako svědkyně, když hovořila o tom, že se snažila obžalovanou přesvědčit, aby šla žít k ní, ale tato se přesvědčit nenechala. Jedině e-mailová zpráva MUDr. Šepsové představuje důkaz, který zanedbávání dětí obžalovanou nepotvrdil, avšak tento stál jednak zcela osamoceně proti celému souboru dalších objektivních důkazů včetně lékařských zpráv, což v očích soudu rovněž představuje důkazy o vyšší relevanci, nežli je tomu u e-mailové zprávy. Pokud výše zmíněné důkazy zachycovaly stav dětí v době, kdy byly obžalované odebrány, ze zpráv centra Klokánek – Praha 8 bylo možno vysledovat také to, jak výrazné pokroky činily děti obžalované ve chvíli, kdy se jim dostávalo adekvátní péče a pozornosti. I tato zjištění v podstatě jen potvrzují závěr o tom, že obžalovaná své rodičovské a výchovné povinnosti zanedbávala. Nejvíce markantní byly pokroky u nezletilé R■■■■, u které ještě v době, kdy ji měla na starost obžalovaná, panovaly pochybnosti o tom, zda není mentálně retardovaná (takto byla hodnocena ještě i znalkyní Mgr. Fechtnerovou), aby se později vyjevilo, že opoždění bylo dáno nikoliv mentálním hendikepem, ale tím, v jakém prostředí musela vyrůstat (zpráva Nemocnice Motol).
36. V kontextu všech provedených důkazů dospěl soud k jednoznačnému závěru o vině obžalované, který se odráží v popisu jejího jednání ve výrokové části rozsudku. Soud má za spolehlivě a bez pochybností prokázané, že se dopustila jednání vůči svým dětem tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozsudku. Oproti obžalobě byl popis skutku korigován v tom ohledu, že bylo vypuštěno, že by se obžalovaná dopouštěla opakovaně hrubého a surového fyzického násilí vůči R■■■■ B■■■■, neboť tato dílčí okolnost nebyla dokazováním prokázána.
37. Na základě skutkových závěrů, k nimž soud po provedeném dokazování dospěl lze uzavřít, že právní hodnocení užité již v rámci obžaloby, bylo zcela přiléhavé a odpovídající. Soud tedy po právní stránce hodnotil počínání obžalované jako trestné činy týrání svěřené osoby dle § 198 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), d) trestního zákoníku a ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odstavec 1 písmeno d), odstavec 3 písmeno b), trestního zákoníku. Obžalovaná se především vůči své dceři R■■■■ dopouštěla jednání, které nelze označit jinak než jako bezcitné, kdy své tříleté dceři, tedy bytosti, pro kterou je matka v podstatě středobodem jejího života (zvláště když nemá otce), působila fyzické útrapy a příkoří (svazování a v bezbranné pozici tlačení obličeje do počůrané matrace), které se hluboce vepsalo i do psychiky dívky, což velmi dobře demonstrují zjištění z Klokánku, kde si nezletilá R■■■■ sama odcházela kleknout do kouta i jen v momentech, kdy měla pocit, že udělala cokoliv špatně a je kárána, byť ve skutečnosti ani nebyla. Rovněž tak i dlouhodobé a časté klečení u takto malého dítěte hodnotí soud jako naplňující znaky týrání, a to i s přihlédnutím k dalším trestům, kterým čelila. S ohledem na skutečnost, že jednání obžalované trvalo řádově přinejmenším několik měsíců (půl roku), má soud s ohledem na intenzitu počínání obžalované za naplněný i znak kvalifikované podstaty spočívající v týrání po delší dobu. Zmíněná intenzita násilí obžalované se projevovala nikoliv v surovém násilném mechanismu jako takovém, ale dle názoru soudu je její dopad na nezletilou (a patrně i její sestru J■■■■, která rovněž nese znaky týraného a zanedbávaného dítěte) třeba hodnotit jako trýznivý způsob týrání, kdy byla nezletilá

zanechávána opakovaně bez jakékoliv možnosti pohybu, aniž se mohla napít či nadechnout čerstvého vzduchu, jelikož byla navíc přikrytá dekami.

38. Svým jednáním obžalovaná naplnila také všechny znaky skutkové podstaty trestného činu ohrožování výchovy dětí dle § 201 tr. zákoníku, neboť jak bylo vylíčeno výše, závažným způsobem porušovala své rodičovské povinnosti, což se projevovalo nejen týráním nezletilé R■■■■, ale i ponecháváním dětí doma bez dozoru, přenecháváním některých svých povinností nezletilé dceři ■■■■ a zanedbáváním dětí také po stránce hygieny a zcela jistě nezajišťovala žádoucím způsobem ani všestranný tělesný, rozumový, mravní ani citový vývoj svých dětí. Také tohoto jednání se dopouštěla obžalovaná po delší dobu, čímž naplnila znak kvalifikované skutkové podstaty zmíněného trestného činu předpokládaný § 201 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.
39. Po subjektivní stránce jednání obžalované vykazuje ve vztahu k týrání nezpochybnitelné znaky tzv. přímého úmyslu (činila tak vědomě a záměrně), ve vztahu k zanedbávání svých rodičovských povinností pak přinejmenším úmyslu nepřímého.
40. Při úvahách o druhu a výši trestu vycházel soud z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalované okolnosti případu významným způsobem přitěžují. Jednak svým jednáním naplnila znaky vícero trestných činů, a to v nejzávažnější formě zavinění – přímém, resp. nepřímém úmyslu. Jako přitěžující soud hodnotil také to, že její jednání směřovalo vůči třem jejím dětem a nejintenzivněji dopadalo na dceru R■■■■, které byly tou dobou pouhé tři roky. Zmínit nutno také fakt, že obžalovaná svým jednáním naplnila v případě nejzávažnějšího trestného činu (nejpřísněji sankcionovaného), kvalifikované skutkové podstaty hned ve dvou případech, což zvyšuje závažnost jejího jednání. Pokud jde o polehčující okolnosti, projevila sice obžalovaná nad svým jednáním lítost, avšak je otázkou nakolik šlo o vážně míněná slova a nakolik jen o manifestační vyjádření toho, co obžalovaná očekávala, že by mělo před soudem zaznít. Tento dojem ještě podporuje ta skutečnost, že bylo v průběhu hlavního líčení zjištěno, že se o R■■■■ a R■■■■, kteří jsou dosud umístěni v ústavu, nijak intenzivně nezajímá, osobně je nenavštívila a telefonický kontakt obstarává spíše její matka. Na druhou stranu je třeba uvést, že nezletilá J■■■■ byla do péče obžalované vrácena a o tuto se již obžalovaná znovu stará. Při zohlednění všech předestřených aspektů vyhodnotil soud jako adekvátní typově nejprísnejší trest v podobě odnětí svobody, kdy je třeba zdůraznit jednak ochrannou funkci trestu, vzhledem k tomu, že bylo znalcem konstatováno zvýšené riziko recidivy ve vztahu k výchově dalších dětí, kdy nutno zmínit, že obžalované se v mezidobí narodila dcera N■■■■, kterou nyní vychovává. Dle názoru soudu jde o trestnou činnost natolik závažnou, že není prostor pro potrestání alternativním trestem, neboť je evidentní, že obžalovaná má do značné míry své jednání za normu, a je tedy potřeba, aby její resocializace probíhala v prostředí, které jí pomůže pochopit, jeho závažnost a nepřijatelnost a případně, pokud by nastoupila do výkonu trestu spolu s nejmladší dcerou, byla by pod intenzivním dohledem a působením nápravného zařízení, kde si bude moci osvojit vzorce chování, které dosud nepoznala.
41. Pro výkon tohoto trestu byla obžalovaná zařazena do věznice s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, jelikož u ní nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
42. Pokud se jedná o nároky poškozených, tj. v tomto případě tří nezletilých dětí obžalované, prostřednictvím zmocněnce uplatnili nároky v celkové výši 1 300 000 Kč (R■■■■ 700 000 Kč, J■■■■ 500 000 Kč a R■■■■ 100 000 Kč). V první řadě je třeba uvést, že nároky poškozených se opíraly o relativně neurčitá tvrzení, která by vyžadovala upřesnění, a to při nejmenším ve vztahu k nezletilé J■■■■ a nezletilému R■■■■. Primárně však byli poškození na občanskoprávní řízení odkázáni z jiného důvodu, a to konkrétně proto, že jde o nárok poškozených dětí, který vznesly vůči své matce, jež je jejich jediným žijícím a matričně zapsaným rodičem. V občanskoprávním

řízení by takováto žaloba (zde v adhézním řízení uplatněný nárok) podléhala souhlasu opatrovníckého soudu (srov. § 898 odst. 1 NOZ), který však v projednávané věci absentuje, což samo o sobě představuje důvod, pro odkaz na občanskoprávní řízení, kde věc bude řešena řádně a nastíněným způsobem. S ohledem na specifikum celé věci a blízký příbuzenský vztah poškozených (možné aspekty dědické v případě zatížení majetku matky dost možná nesplacitelným dluhem), kteří dosud nejsou plně svéprávní, kdy nezletilá J. [redacted] nadto v současné době s obžalovanou opět žije ve společné domácnosti, nutno konstatovat, že nároky na náhradu nemajetkové újmy představují otázku natolik právně komplexní, že její řešení výrazně přesahuje rámec trestního řízení, a proto bylo rozhodnuto dle § 229 odst. 1 tr. řádu a poškození byli odkázáni na občanskoprávní řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno 6. května 2021

Mgr. Vít Sochovský v. r.
předseda senátu